ಅನ್ನದ ಋಣ

✍️ಶ್ರೀವಲ್ಲಿ ರೈ ಮಾರ್ಟೆಲ್

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಂದದ ಸಂಸಾರವಿತ್ತು. ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ, ಗೋದಾವರಿ ಕಾವೇರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಎರಡು ಹಸುಗಳು, ಕಾಳಿ ಮತ್ತು ಬೈರೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಎಮ್ಮೆಗಳು, ತಂದೆಲ್ ಮತ್ತು ಬಿನ್ನೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಎರಡು ಜೋಡೆತ್ತುಗಳು, ಹಾಗೆಯೇ ದಾಸು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ನಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವರದ್ದು ಸುಖದ ಸಂಸಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖಶಾಂತಿ ಎಷ್ಟು ಇತ್ತೋ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳು ದೊಡ್ಡ ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದವಂತೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಕಳ್ಳರು ಒಂದು ದಿನ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯ ವೇಷ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, "ಇದು ಲೋಕಯ್ಯ ಮಾಸ್ತರರ ಮನೆ ಹೌದಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಯಾರು, ಅವರಿಗೆ ಏನಾಗಬೇಕು?" ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮನೆಯವರು, "ನಾನು ಅವರ ಮಗ ಚಂದಯ ಶೆಟ್ಟಿ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಬಂದವರು, "ನಮ್ಮ ಆದಿ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಮನೆ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಒಂದು ಮಾಸ್ತರರ ಮನೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಕೇಳಿದಾಗ ತಿಳಿದುಬಂತು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದೆವು. ಇದೇ ನಮ್ಮ ಮೂಲಸ್ಥಾನ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾಗನ ಮತ್ತು ದೈವಗಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗುವಾಗ ನಮಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕೊಡಿ, ಖರ್ಚನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಾಗಿ, "ಹೇಗೂ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಿತು, ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಗೂಡಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡಲು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಳಿಯ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಕೋಳಿ ಸಾರು ಮತ್ತು ಅಕ್ಕಿ ಕಡುಬು ಉಂಡು, ವೀಳ್ಯದೆಲೆಯ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಎದುರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವೀಳ್ಯದೆಲೆ ತಿನ್ನಲು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸ ಅತಿಥಿಗಳು ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಅವರ ನಡವಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಶಯದಲ್ಲಿದ್ದ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ನಾಯಿ ದಾಸು, ಅವರ ಮೇಲೆಯೇ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಗಂಡಸು

ವೀಳ್ಯದೆಲೆಯನ್ನು ತಗೆದು ಮುಂಗೈಗೆ ಒರೆಸಿಕೊಂಡು ಸುಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹೆಂಗಸು ವೀಳ್ಯದೆಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಮುಂಗೈಗೇ ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಯಿಯ ಸಂಶಯ ಬಲವಾಗುತ್ತದೆ. ವೀಳ್ಯದೆಲೆ ತಿಂದ ನಂತರ ಮಲಗುವ ಮುನ್ನ ಇಬ್ಬರೂ ಶೌಚಕ್ಕೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬಳು ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಗೆ ಹೋಗದೆ, ಇಬ್ಬರೂ ತೋಟದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನಾಯಿ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಾ, ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕೈಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ನಾಯಿಯ ಸಂಶಯ ದೃಢವಾಗುತ್ತದೆ (ಹೆಂಗಸಿನ ವೇಷದಲ್ಲಿದ್ದವನು ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಕಳ್ಳರೆಂದು ಖಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತದೆ). ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ನಾಯಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೆಲ್ಲನೆ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಳ್ಳರ ವೇಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಅತಿಥಿಗಳು ಮಲಗಿದ್ದ ಕೋಣೆಯ ಕಿಟಕಿಯ ಸಂಧಿಯಿಂದ ಇಣುಕಿ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ನಾಯಿಗೆ ದಿಗಿಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳ್ಳರು ಚೀಲದಿಂದ ಬಾಳು (ಖಡ್ಗ), ಇರಿಚೂರಿ, ಕತ್ತಿ, ಸುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಪಿಸುಪಿಸು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇವತ್ತು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನ ಕಥೆ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ನಾಯಿ ಬಾಲವನ್ನು ಅಡಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಂಯ್ ಕುಂಯ್ ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು? ಮನೆಯ ಒಳಗಡೆ ನೋಡಿ ಬೊಗಳಿದರೆ ನನ್ನ ಬೆನ್ನನ್ನೇ ಮುರಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗಲಿರುವ ಅನಾಹುತವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಎಂದು ಚಿಂತೆಗೆ ಬಿದ್ದ ನಾಯಿ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎತ್ತುಗಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆದರಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿರುವ ನಾಯಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಏನೋ ಅನಾಹುತ ಕಾದಿದೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಜೋಡೆತ್ತುಗಳು ಗೂಟದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ತಲೆಯನ್ನು ಆಡಿಸಲು ಶುರುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ನಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ತುಂಡು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಹಗ್ಗ ತುಂಡಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಎತ್ತು ಮನೆಯ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಓಡಿದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಓಡುತ್ತದೆ. ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಯಜಮಾನ ಎತ್ತುಗಳ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಸದ್ದಿಗೆ ದಿಡೀರನೆ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ದಡಬಡಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಹಗ್ಗ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿದ್ದ 'ಬಿನ್ನೆ' ಎಂಬ ಎತ್ತನ್ನು ನೋಡಿ, "ಸುಮತಿ, ಓ ಸುಮತಿ, ಈ ಬಿನ್ನನನ್ನು ಕಟ್ಟು, ನಾನು ತಂದೆಲ್ ಎತ್ತನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕಳ್ಳರು, "ನಮ್ಮ ಅಸಲಿ ಬಣ್ಣ ಬಯಲಾಯಿತು" ಎಂದು, ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಚೀಲದೊಳಗೆ ತುರುಕಿಕೊಂಡು, "ಬದುಕಿದರೆ ಸಾಕು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಗಂಜಿ ನೀರು ಕುಡಿದುಕೊಂಡಾದರೂ ಬದುಕೋಣ" ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ಕಿತ್ತುತ್ತಾರೆ.

ನೀತಿ: **ಉಪ್ಪು ಮತ್ತು ಅನ್ನ ತಿಂದ ಮನೆಯ ಋಣವನ್ನು, ನಾವು ಸಾಕಿದ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕೂಡ ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಮರಳಿ ತೀರಿಸುತ್ತವೆ.**